

Minister over for os har indrømmet; man har foreslaaet Beløbet nedsat med 500 Kr., hvilket involverer en Forhøjelse, men dog ikke saa stor, som den højtærede Minister har ønsket. — Vædringsforslaget under Nr. 196, Overførelse af Mandstab af Fodfolket til 2den Artilleribataillon, er ogsaa et gammelt Stridsspørgsmaal, idet som bekendt den højtærede Minister paa Grund af den Trang, der er opstaaet til Artillerister, blandt andet som Følge af de provisoriske Befæstningsværkers Anlæg, har ment det nødvendigt at lade en Del af det Mandstab, der udskrives til Fodfolket, uddanne til Fæstningsartilleriet. De saa, saa vidt jeg ved, 6 Ugers Uddannelse ved Fodfolket, og derefter overføres 18 Mand pr. Bataillon til Fæstningsartilleriet og saa den øvrige Uddannelse der. Disse Overførelser ske jo frivillig, og der kan altsaa ikke fra Mandstabets Side siges noget derimod, men det forekommer mig, ligesom ogsaa de fleste tidligere Ordførere have hævdet, at dette Ting ikke bør billige denne Fremgangsmaade, idet den er stet uden Godkendelse herfra, og det er ganske vist ikke i Overensstemmelse med Hærløben, der bestemmer, hvor meget Mandstab der skal uddannes ved de specielle Vaaben, og at hele det øvrige Mandstab uddannes ved Fodfolket. Desuden staar dette Spørgsmaal i en vis Forbindelse med de provisoriske Befæstninger. Vi foreslaa altsaa igen i Aar en lille Nedsættelse af 320 Kr., det er Anstæffelsen af Hæsværk. Ved at stemme mod denne Sum stemmer man imod den højtærede Ministers Fremgangsmaade. — Vædringsforslaget under Nr. 197 angaar Udlægning i Landbefæstningen af 2den Artilleribataillon. Det er atter et af de Spørgsmaal, som Folketinget gentagne Gange har nægtet, som staar i Forbindelse med Landbefæstningen, som vi ogsaa i Aar foreslaa nægtet. — Vædringsforslaget under Nr. 198 angaar Anstæffelse af udenlandske militær-lægevidenskabelige Tidsskrifter og Bøger. Her er indløbet en Trykfej, der staar i Vædringsforslaget indenlandske, det skal være udenlandske. Denne Bevilling er paa 200 Kr.; i Aar er den foreslaaet forhøjet med 100 Kr., fordi man har ment, at Hærens Lægekorps kunde have Gavn af at saa flere udenlandske militær-videnskabelige Bøger anstæffede. Udvalgets Flertal har ikke jet nogen tvingende Grund til at gaa ind paa denne Forhøjelse og har derfor foreslaaet den nægtet. — Ved Vædringsforslaget under Nr. 199 komme vi atter til et gammelt Spørgsmaal som næsten alle disse Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Officeresmæsserne uden for Kjøbenhavn. Der er tidligere foreslaaet det

samme Beløb 15,000 Kr. til dette Formaal. Udvalgets Flertal foreslaar atter i Aar at nægte Beløbet. Der er jo allerede bevilget Pengene til Officersforeninger. Der er f. Eks. bevilget til Væse- og Forsamlingsstuer for Officerer i forskellige Garnisoner 4,000 Kr. og til Officersforeningen i Kjøbenhavn 9,000 Kr. Den ret betydelige Bevilling, der her foreslaas, motiveres jo derved, at navnlig de unge Løjtnanter i Provinsgarnisonerne skulle have Vanskelighed ved at staffe sig god og billig Kost for deres lave Lønninger og derfor ofte kunne komme til at søge offentlige Steder af lavere Rang. Man har ment, at det vilde være ønskeligt at have Officersmæsser, hvor de yngre Officerer kunne samles indbyrdes og med ældre Kammerater. Det ligger i alt Fald mellem Linjerne i den Motivering, Krigsministeren ved flere Lejligheder har givet, at det findes ønskeligt, at der udvikles en Korpsaand i Hæren, og at Officererne derfor holdes samlede og mere afluttede. Dette er en Betragtning, der ikke godt kan godkendes af dette Tings Flertal. Vort Standpunkt er egentlig det, at jo mere Officererne blande sig med den civile Befolkning desto bedre. Jo større korpsmæssig Aflutning der fremkommer, desto mere frygte vi den Fare, der saa let kan fremkomme netop for denne Stand i Forholdet til den civile Befolkning. Det er dernæst ikke saa vist, at Livet i disse Officersmæsser vil blive meget billigere eller i det hele blive billigere end andet Steds. Efter min Erfaring har jeg Grund til at tro, at yngre Officerer kunne komme i Pension i Familier i Provinsbyerne paa god og billig Kost, og det vil ikke medføre saa megen Selskabelighed eller saa mange Udgifter som Officersmæsser. — Under Nr. 200 foreslaar et Mindretal at nægte et Beløb af 1,000 Kr., som er begæret til Underofficersforeninger i forskellige Garnisoner. I Fjor indtog Flertallet det samme Standpunkt (En Stemme: Hør!) . . ja, jeg bemærker det udtrykkelig, og der er ingen Grund til at lægge Skjul derpaa; men Sagen er overvejlet paa ny, og man er kommen til det Resultat, at det er en Bevilling, der bør gives. Seg skal angive de Grunde, der have ledet mig og mine nærmeste Meningsfæller til at indstille denne Bevilling til Vedtagelse. Vi anse det for at være af den allerhøjeste Betydning, at Underofficerskorpsjet udvikles til saa stor Dygtighed, og at dets Udvikling sker i en saa god Aand som mulig, og det er ganske klart, at de Underofficersforeninger, der foresøges dannede, ere af den Art — der foretigger i alt Fald intet som helst, der kan berettig-